

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Pavla Molka a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci žalobkyně: **RWM Energo s.r.o.**, se sídlem Domoradická 87, Domoradice, Český Krumlov, zast. JUDr. Václavem Bílým, LL.M., Ph.D., advokátem se sídlem Jáchymova 26/2, Praha 1, proti žalovanému: **Energetický regulační úřad**, se sídlem Masarykovo nám. 91/5, Jihlava, proti rozhodnutí rady žalovaného ze dne 4. 6. 2019, č. j. 07838-33/2017-ERU, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 4. 9. 2019, č. j. 62 A 140/2019 - 46,

t a k t o :

Usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 4. 9. 2019, č. j. 62 A 140/2019 - 46, **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Usnesením ze dne 22. 1. 2019, č. j. 07838-27/2017-ERU, žalovaný podle § 66 odst. 1 písm. h) zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), ve výroku I. zastavil správní řízení zahájené na návrh žalobkyně ve věci sporu s OTE, a. s., o zaplacení částky 13 124 566,82 Kč s příslušenstvím, a ve výroku II. nepovolil návrh na změnu původního návrhu na zaplacení částky. Rada žalovaného v záhlaví uvedeným rozhodnutím na základě rozkladu žalobkyně změnila rozhodnutí žalovaného tak, že důvodem zastavení řízení byl důvod uvedený v § 66 odst. 1 písm. b) správního řádu, a ve zbytku rozklad zamítla.

[2] Proti rozhodnutí rady žalovaného podala žalobkyně žalobu ke Krajskému soudu v Brně (dále také „krajský soud“), který ji v záhlaví uvedeným usnesením odmítl podle § 46 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Uvedl, že podle § 17 odst. 7 písm. d) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně

některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „energetický zákon“), žalovaný rozhoduje spory v soukromoprávních věcech, lhotejno, zda meritorně či nemeritorně. Projednání žaloby proti rozhodnutí žalovaného a rozhodnutí o ní proto náleží obecným soudům, které postupují podle části páté zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“). Jednalo se proto o žalobu nepřipustnou podle § 68 písm. b) s. ř. s.

II. Obsah kasační stížnosti a vyjádření žalovaného

[3] Žalobkyně (dále „stěžovatelka“) podala proti usnesení krajského soudu kasační stížnost z důvodu uvedeného v § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s.

[4] Uvedla, že se žalovaný ve svých rozhodnutích nezabýval meritem věci, a proto nenaplnil podmínky § 244 o. s. ř. Podle judikatury zvláštního senátu zřízeného podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „kompetenční zákon“ a „zvláštní senát“), v takovém případě projednání žaloby a rozhodnutí o ní spadá do pravomoci soudů ve správním soudnictví.

[5] Žalovaný se ve vyjádření ke kasační stížnosti ztotožnil s argumentací v ní obsaženou a navrhl, aby jí bylo vyhověno.

III. Právní hodnocení Nejvyššího správního soudu

[6] Nejvyšší správní soud (dále též „NSS“) posoudil kasační stížnost v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů a zkoumal, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.).

[7] Kasační stížnost je důvodná.

[8] Otázkou, zda v případě, kdy správní orgán, který má pravomoc rozhodnout věc soukromého práva, řízení zastaví a o věci meritorně nerozhodne, je k přezkumu takového nemeritorního rozhodnutí příslušný soud ve správním soudnictví či soud v občanském soudním řízení dle části páté o. s. ř., se zvláštní senát ve své judikatuře opakovaně zabýval. Vyčerpávajícím způsobem tak učinil již v usnesení ze dne 20. 9. 2007, č. j. Konf 22/2006 - 8, č. 1952/2009 Sb. NSS. V něm konstatoval, že *„pravomoc soudu v občanském soudním řízení bude založena až tehdy, kdy správní orgán rozhodne věcně o sporu nebo o jiné právní věci vyplývající ze soukromoprávních vztahů, tj. zjistí, co je právem, nebo toto právo založí.“* Tento závěr pak zvláštní senát potvrdil v usneseních ze dne 21. 5. 2008, č. j. Konf 34/2007 - 15, č. 1677/2008 Sb. NSS; ze dne 2. 12. 2014, č. j. Konf 39/2013 - 14; a ze dne 12. 2. 2019, č. j. Konf 50/2018 - 7. Rovněž v případě, kdy správní orgán nepovolí změnu obsahu podání podle § 41 odst. 8 správního řádu, se podle zvláštního senátu jedná o nemeritorní rozhodnutí a o žalobě proti němu rozhodují soudy ve správním soudnictví (usnesení ze dne 13. 11. 2019, č. j. Konf 7/2019 - 10).

[9] V usnesení č. j. Konf 50/2018 - 7 se zvláštní senát zabýval rovněž zastavením řízení žalovaným a následným odmítnutím žaloby Krajským soudem v Brně, který její odmítnutí

pokračování

odůvodnil stejně jako v nyní projednávaném případě. Také zde zvláštní senát setrval na názoru, že pokud se „*správní orgán odmítne věci zabývat, náleží přezkum takového správního aktu soudům ve správním soudnictví. Pravomoc soudů v občanském soudním řízení bude založena až pro situaci, kdy správní orgán o sporu (in merito) již rozhodl. [...] Usnesením, jímž se správní řízení zastavuje, má být řízení skončeno, aniž by došlo k projednání žádosti a aniž by bylo vydáno meritorní rozhodnutí, jež by v určité věci založilo, měnilo nebo rušilo práva anebo povinnosti jmenovitě určené osoby nebo v určité věci prohlásilo, že taková osoba práva nebo povinnosti má anebo nemá (k tomu srov. § 66 a § 67 spr. ř.).*“ Judikatura zvláštního senátu k otázce, které soudy jsou příslušné k rozhodování o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu o zastavení řízení, je tedy konstantní a jednoznačná; tentýž závěr se uplatní ve vztahu k rozhodnutí o žádosti o povolení změny obsahu podání. Protože krajský soud nevzněl žádné argumenty, proč by měla být nyní projednávaná věc posouzena jinak, a NSS takové argumenty nenachází, lze uzavřít, že judikatura zvláštního senátu je aplikovatelná také v nyní projednávané věci.

[10] Krajský soud tedy žalobu proti rozhodnutí žalovaného odmítl v rozporu se zákonem, neboť k jejímu projednání a rozhodnutí o ní jsou příslušné soudy ve správním soudnictví.

IV. Závěr a náklady řízení

[11] Nejvyšší správní soud proto dospěl k závěru, že kasační stížnost je důvodná, a usnesení krajského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení (§ 110 odst. 1 s. ř. s.). Krajský soud bude v souladu se závazným právním názorem NSS (§ 110 odst. 4 s. ř. s.) povinen o žalobě rozhodnout znovu.

[12] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodne krajský soud v novém rozhodnutí (§ 110 odst. 3 s. ř. s.).

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. prosince 2019

JUDr. Radan Malík
předseda senátu